

ROST © Razvan A. Voiculescu

Conexiuni patrimoniale.

Patrimoniu intangibil, minoritati culturale si dezvoltare locala

ATELIER de cercetare antropologica, de valorizare si mediatizare a
patrimoniului intangibil in Bucovina, România

Prof dr. Daniela Moisa
University of Sudbury, Canada

Rezumat scurt

Acest ciclu de ateliere teoretice si practice vizează o cercetare antropologica si etnografica a patrimoniului intangibil in context de diversitate culturala si a rolului acestuia in dinamica locala in Cacica, Romania.

Obiectivul principal al acestui atelier este de a studia cunoștințele si practicile legate de patrimoniul cultural imaterial al minorităților si rolul acestui patrimoniu în conexiunile si schimburile socioculturale. Al doilea obiectiv este de a înțelege importanta si rolul său în practica si cercetarea patrimoniului cultural intangibil in Romania. Al treilea obiectiv este crearea unei expoziții multimedia de valorificare, comunicare si mediatizare a patrimoniului imaterial in context de diversitate culturala. Aceasta expoziție vizează crearea unei rețele de patrimoniu care să faciliteze fluxul de

cunoștințe și practici în patrimoniul cultural intangibil în rândul studenților, cercetătorilor și comunităților studiate.

Metodele de formare a studenților vor combina învățarea prin experiență, imersiune și parteneriat cu membri ai comunității din Cacica, cu agenți patrimoniali locali, cu reprezentanți ai autorităților locale. Studenții vor dezvolta competente diverse, de la tehnici de interviu etnografic, de observație participativă și de filmare până la crearea și promovarea unei expoziții multimedia cu specific patrimonial.

Rezumat detaliat

În 27 iulie 1956, România aderă la Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, iar în 2005, acceptă două convenții foarte importante în istoria UNESCO : Convenția pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial, în 2005, iar un an mai târziu, în 2006, Convenția asupra protecției și promovării diversității expresiei culturale. De atunci, 7 elemente culturale au fost deja incluse în lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial. În ciuda acestor demersuri, patrimoniul continua să fie definit în România în forma sa materială și dominantă (românească) și să fie studiat mai de arhitecți. Nu este nimic excepțional, dat fiind că, la nivel european, patrimoniul a fost mult timp asociat aproape în exclusivitate elementelor materiale cum ar fi siturile arheologice, monumentele, operele de artă, colecțiile arheologice sau muzeale reprezentative pentru stat sau o națiune (Choay 1996). Începând din anii 1970 și mai ales după convenția din 2003, interesul pentru patrimoniul intangibil este în continuă creștere. Alături de practici, reprezentări spațiale, practici festive și ritualuri, din cultura orală și viața cotidiană, patrimoniul imaterial sau intangibil are o valoare mai mult afectivă și de memorie decât materială (Smith 2006; Bortolotto 2011; Turgeon 2014) și joacă un rol foarte important în societățile actuale, marcate de globalizare și migrație. Este important de spus că acest patrimoniu a fost studiat mai ales ca un proces de transmitere și de construcție socială și identitară pentru grupurile culturale dominante, majoritare, și mai puțin ca un proces intercultural, conectat fenomenelor migrației sau problematicele minorităților (Turgeon 2003, 2014; Fourcade et Legrand 2008; Forget 2011). Timp de o săptămână, studenții participanți la acest atelier vor avea ocazia de a explora definițiile, practicile și provocările specifice patrimoniului cultural imaterial în context de diversitate culturală, cu un accent practic pe cazul Cacica. Ei vor avea ocazia să înțeleagă rolul pe care PCI îl joacă în crearea și crearea și întărirea conexiunilor sociale în Cacica, și, mai larg, în România. Se vor familiariza cu metodele de studiere, de valorizare și de mediatizare specifice acestui tip de patrimoniu, în comun acord cu comunitățile și specificitatea locului.

Programul atelierului : 21-28 iulie

ÎNAINTE DE TEREN

21 iulie dimineața

Formare în patrimoniu cultural imaterial al minorităților: definiții, metode de cercetare etnografice, de valorizare și difuzare a patrimoniului cultural imaterial.

21 iulie după-amiază

Cacica și studiarea materialului strans în 2018; piste de reflecție, cercetare, valorizare și mediatizare. Tehnici audio, video și performative de valorizare și mediatizare a patrimoniului cultural imaterial.

TEREN ETHNOGRAFIC

Case conectate: trei studii de caz

Atelierele CACICA: OAMENI ȘI SARE 2019 (COS)

23 iulie-25 iulie: teren

DUPA TEREN

26-27: prelucrarea și difuzarea materialului

Expoziție multimedia

Interacțiuni cu comunitatea și cu publicul

Concluzii